

Kristen enhet och ekumenik - Del 3: Avfallets ekumenik

[Spara som PDF](#)

Nedan kan du lyssna till en inspelning som har samma budskap som denna text. Inspe­lningen härstammar från ett radioprogram som jag sände i Alingsås närradio 2007

Klicka på [denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Alla bibelcitater är tagna från Svenska Folkbibeln om inget annat anges.

Innehåll

1. [Inledning](#)
 2. [Kyrkornas världsråd](#)
 3. [Romersk-katolska kyrkan](#)
 4. [Eld och svavel från Martin Luther](#)
 1. Scmalkaldiska artiklarna
 2. Mäsoffret
 3. Skärselden
 4. Helgonrelikerna
 5. Helgonen
 6. Kyrkan
 5. [Avfall till katolicism](#)
 1. Svenska kyrkan avsäger sig reformationen
 2. Svenska kyrkoledare i bön inför relikerna av Birgitta
 6. [Maria-uppenbarelser](#)
 7. [Interreligiös ekumenik och Sveriges kristna råd](#)
 8. [Fyra vägar för avfallets ekumenik](#)
 9. [Sammanfattning](#)
-

1. Inledning

Det här programmet är det tredje i en serie med fyra program där jag resonerar kring *kristen enhet och ekumenik*. Rubriken denna gång är *Avfallets ekumenik*. Det här kommer att handla om den ekumenik som dyker upp i fortspåren på en avfallen och korrumpierad kristendom.

Det är ju så här att Bibelns budskap ständigt utsätts för angrepp. Det korrumpieras och det späds ut. Det förtigs och sätts åt sidan. Det mystifieras och fördunklas. Och man lägger till nya uppenbarelser och villoläror. Detta innebär att Guds församling på jorden är utsatt för stora hot, hot som kan leda till avfall bort från Gud och bort från frälsningen till det eviga livet. Så därför vill jag idag svinga Andens svärd för att avslöja en del av alla dessa villfarelser och försvara **det fulla och sanna evangeliet**, så som det presenteras i Bibeln!

Nu skall vi läsa ett Bibelord som faktiskt talar om att det skall bli en fantastisk enhet på jorden en gång:

"Och **alla** jordens invånare skall tillbe honom"

Visst låter härligt! **Alla** skall tillbe honom! Det här pekar ju mot en fantastisk enhet på jorden. Vilken ekumenik! **Alla** tillber i endräkt! ... Men vänta lite nu, vem handlar det om? Vem är "han" som alla skall tillbe? Det här Bibelcitatet är från Uppenbarelsebokens kapitel 13 och vers 8. Det handlar om att alla jordens invånare, förutom Jesu sanna lärjungar, skall tillbe *odjuret, Antikrist*. Det här är alltså den storslagna ekumenik Bibeln förutsäger. Det handlar om en ekumenik där människor blivit så förblindade att man tagit emot självaste Antikrist som gud. Det här bibelstället är orsaken till varför många bibeltrogna kristna är tveksamma till ekumenik eftersom vi har facit och kan se vart det slutar. Bibeln förutsäger **ingen** storskalig, sann kristen ekumenik i ändens tid, och **ingen** världsvid väckelse. Det är ett gigantiskt **avfall** vi har framför oss som vi kan se i andra Tessalonikerbrevets kapitel 2 i NT. Det har jag lyft fram många gånger tidigare. Människor kommer att vända sanningen ryggen och istället dras till myter och villoläror. På min spaning i den s.k. kristna delen av världen ser jag att det här avfallet redan har börjat på allvar. Men hur i hela världen kan det då gå så här snett? Jo, orsaken är enligt 2 Tess 2 att man inte har älskat sanningen, och det som driver på är lockelsen till andliga mirakler och manifestationer, precis det som Bibeln gång på gång varnar för. Ändå följer de stora skarorna efter just det här. Inte undra på att Jesus då varnade för detta, eller hur? Massorna kommer alltså att ledas rakt in i armarna på **Antikrist**. Det här kan inte ske lite spontant här och där, det måste ske i någon slags organiserad form. Kan vi då lita på våra andliga ledare? Kan vi lita på våra stora kristna institutioner? Det är detta jag har

försökt att få en liten inblick i, så nu tänkte jag rapportera lite från den *spaning* som jag gjort när det gäller enhet och ekumenik.

2. Kyrkornas världsråd (KV)

För att förstå problemen och riskerna med ekumeniskt arbete bör man bl.a. studera vad Kyrkornas världsråd (KV) arbetar med, och vilka medlemskyrkor som finns där. Jag har inte gjort någon djuplodande studie, men jag har försökt att bilda mig en uppfattning utifrån en del kända fakta. KV bildades 1948 och är den dominerande organisationen i världen för kristen enhet och ekumenik. Man engagerar över 340 olika kyrkor och samfund. Som medlemmar finns de flesta ortodoxa kyrkorna i världen, där finns baptister, metodister, evangeliska och lutherska kyrkor, presbyterianska och reformerta kyrkor och många, många fler. Romersk-katolska kyrkan är dock inte en direkt medlem.

Målet för KV har sedan starten varit *alla kyrkors synliga enhet för att världen skall tro*. Det kan låta lovvärt, men frågan är vad man vill att världen skall tro? KV präglas nämligen starkt av s.k. *liberalteologi*, dvs att det är dåligt med troheten till Bibelordet. Det här såg man tydligt redan 1967 då det gjordes en undersökning inom den amerikanska ekumeniska organisationen *National Council of Churches* som då var den viktigaste gruppen inom KV. Det visade sig att:

- 33% av deras delegater inte var säkra på att Gud finns.
- 36% var osäkra på Jesu gudom.
- 75% var osäkra på att underverken i Bibeln verkligen hade hänt.
- 31% var osäkra på att det finns ett liv efter döden.

Och ändå skulle dessa delegater representera sina kyrkor! Många av oss tror att liberaliseringen har kommit till på senare tid, men så såg det ut alltså redan 1967 inom KV, och jag tror inte att bibeltroheten har stärkts på senare år. Utöver detta har KV förtigit förföljelsen av kristna i de kommunistiska och ortodoxa länderna, man har undvikit kritik av olika kyrkors samarbete med diktaturer, och man har haft en enögd syn på problemen i Mellanöstern, precis som FN. Ser man på vilka frågor som är huvudfrågorna på KV:s agenda idag, så ser det mer ut att handla om ett utskott inom FN än en om kristen organisation.

Flera av medlemskyrkorna inom KV saknar evangeliet i sin verksamhet, i flera kyrkor finns inte tron på Jesu gudomighet, inom en del medlemskyrkor finns inslag av ren ockultism, och många dras med andra stora villfarelser och läror som saknar biblisk grund. Jag skulle kunna ta många exempel som tydliggör

detta, men det finns inte plats för det så jag skall nöja mig med ett citat från den Österländska kyrkans utförligare katekes, paragraf 271 där det står så här:

"Vi bekänner utan tvekan som säker sanning, att den katolska (ortodoxa) kyrkan inte kan synda eller fara vilse eller säga något falskt i stället för sanningen, ty den Helige Ande, som beständigt verkar genom sina trogna tjänare, kyrkans fäder och lärare, bevarar henne från **all** villfarelse".

Varför är då de ortodoxa kyrkorna med i KV när man har den här inställningen? Jo, två förklaringar framkommer ur en del publicerade dokument. Den ena är att dessa stora kyrkor ser KV som en plattform för att övertyga alla andra kyrkor om sin egen förträfflighet och på så sätt vinna dem till sin sida. Den andra är att man ser KV som ett verktyg för att stoppa all evangelisk mission inom de egna länderna. Därmed är KV en skådeplats för kamouflerad politisk-religiös imperialism. Är det då möjligt att en bibliskt grundad enhet mellan medlemskyrkorna inom KV skulle kunna bli möjlig? Nej, jag tror inte det, organisationen tycks istället främja det stora avfall som jag nämnde tidigare.

På senare tid så har KV tappat initiativet och kraften när det gäller kampen för global enhet och ekumenik. Men vem har då klivit in på arenan och axlat denna ärevördiga uppgift? Jo, på min spaning så har jag insett en sak som var ganska ny för mig, och det är att Romersk-katolska kyrkan nu tycks vara motorn i arbetet mot global enhet. Som jag sa tidigare är Katolska kyrkan inte medlem i KV. Det ger Katolska kyrkan en möjlighet att självständigt, i kraft av sitt stora medlemsantal, ta initiativet till global enhet eftersom man inte behöver sitta med i alla förhandlingar inom KV och där tvingas ta hänsyn till det ena och andra. Ser man på ett kort uttalande från den katolska biskopen i Sverige, Anders Arborelius, så kan man förstå att det ligger något i vad jag säger. Han sa så här vid ett besök på Livets Ord:

"Katolska kyrkan är själva garantin för enhet".

Visst är det ett lite anmärkningsvärt uttalande? Även själva besöket på Livets Ord säger också något om Katolska kyrkans initiativ vad gäller enhetssträvande. Livets Ord är för övrigt den frikyrka i Sverige som många idag anser stå närmast Katolska kyrkan. Det beror på Ulf Ekmans helomvändning när det gäller synen på t.ex. jungfru Marias betydelse, på nattvardens innebörd, på sakrament, synen på kristen enhet m.m. Det kan du se i hans egna böcker. Men det är inte bara Ekman som närmast sig Katolska kyrkan, det har många andra kyrkor i både Sverige och

andra länder gjort. Effekterna av detta närmande kan vi se i hur innehållet i teologi och gudstjänster ändrats. Det blir allt mer vanligt med mystik, ljusständning, korstecken, bruk av radband och ikoner m.m. i våra gudstjänster. Jungfru Maria och helgon uppmärksammas också mer och mer, även i våra protestantiska kyrkor.

Är det då inte bra när kyrkor närmar sig på det här sättet? Jo, om målet skulle vara att komma ännu närmare sanningen och lydningen till Guds Ord. Men det tycks inte vara så, det tycks istället förhålla sig på det sätt som EFS-teologen David Hedegård förutsåg, att förutsättningen för kristen enhet och ekumenik är en "liberalisering av evangeliet". Historien har visat Romersk-katolska kyrkan inte på något sätt är intresserad av att ge efter i lärofrågor. Ekumenik för dem är att alla skall tillbaka under "den heliga stolen", alltså under påven. Kvar återstår då att alla andra kyrkor måste ge efter i sina lärofrågor och acceptera Katolska kyrkans många obibliska läror. När nu denna kyrka, med över en miljard medlemmar, dessutom säger att hon är "själva garantin för enhet" då måste vi tillåta oss att kritiskt granska vad hon står för. Så därför skall vi nu titta närmare på Romersk-katolska kyrkan, hon som vill bli "allas moder".

3. Romersk-katolska kyrkan

Nu skall vi titta lite närmare på Katolska kyrkan som ju menar sig vara identisk med den av Kristus grundade moderkyrkan. På 1500-talet uppstod som bekant en reaktion mot Katolska kyrkans alla obibliska läror, den s.k. reformationen med Martin Luther i spetsen. Men har då Katolska kyrkan övergett någon av alla de villfarelser som gjorde reformationen nödvändig? Nej, inte alls!

- Kvar finns läran om **skärselden** där de tronde skall betala sin skuld – trots att Jesus tog all vår skuld på sitt kors! Katolska kyrkan skriver så här i det Tridentiska mötets protokoll:

"Om någon säger, att efter det att nådens rättfärdiggörelse tagits emot... inte kvarstår någon skuld av tidsbestämt straff som skall betalas antingen i denna världen eller i Skärselden, före ingången till himmelriket kan öppnas (för honom), **låt honom vara förbannad.**"

Sjätte sessionen, Kanon XXX (se

<http://history.hanover.edu/texts/trent/ct06.html>)

- Kvar finns läran om **mäsoffret** som betyder att varje gång man förrättar nattvarden så är detta en förnyad Jesu offerdöd som framför allt gäller för de som

vistas i skärselden.

- Kvar finns **gärningsläran**. När Martin Luther hade återupptäckt det bibliska budskapet om att frälsning endast kan fås via Guds nåd, så svarade Katolska kyrkan så här i det Tridentiska mötets protokoll:

"Om någon säger, att sakramenten i den Nya Lagen inte är nödvändiga för frälsningen, utan överflödiga; och att... människan får av Gud, genom tron allena, nådens rättfärdiggörelse... **låt honom vara förbannad.**"

Sjunde sessionen, Kanon IV (se

<http://history.hanover.edu/texts/trent/ct07.html>)

- Kvar finns **Maria- och helgondyrkan med bön till Maria och alla helgon**, vilket ju är att söka råd hos avlidna, vilket Bibeln strängt förbjuder.

5 Mos. 18:10-12: "Hos dig får inte någon finnas som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri, ingen som utövar besvärjelsekonster, ingen andebesvärjare, ingen som bedriver trolldom och **ingen som söker råd hos de döda**. Ty avskyvärd för Herren är var och en som gör sådant,"

- Kvar finns **vördnaden för relik**, dvs vördnaden för likdelar från avlidna helgon, vilket blir en form av avgudadyrkan och trolldom.

- Kvar finns också **upphöjandet av Katolska kyrkans tradition**. En grundläggande ståndpunkt för reformatörerna och alla protestantiska kyrkor har varit "Bibeln allena"; inget utöver Bibeln behövs för att uppenbara Guds vilja och sanning. Men Katolska kyrkan skriver så här i sin lilla katekes:

"Skrift och tradition är så nära förbundna med varandra att Skriften inte kan existera utan traditionen. Tillsammans bidrar de, var och en på sitt sätt, under den Helige Andes ledning, till människornas frälsning."

Man sätter alltså sin tradition på samma nivå som Bibeln, i praktiken ännu högre. Utöver allt detta som reformatörerna så kraftfullt vände sig mot har det dessutom tillkommit ännu fler villfarelser.

- År 1854 fastställde Katolska kyrkan **dogmen om jungfru Marias obefläckade avlelse**.
- År 1870 fastställdes **dogmen om påvens ofelbarhet**.
- Och så sent som 1950 kom **dogmen om jungfru Marias himmelfärd**.
- På senare tid har dessutom tillkommit olika uppenbarelser av Maria med allehanda antikristliga budskap. Detta skall jag berätta mer om längre ner i texten.

Utav det här är det lätt att förstå att någon enhet och ekumenik på biblisk evangelisk grund inte går att få med Katolska kyrkan. Bibeln uppmanar oss **inte** att i ett sådant här läge förhandla och sträva efter samförstånd och enhet. I stället uppmanar aposteln Paulus oss att **dra bort ifrån** den som inte bär på det evangelium som apostlarna gett oss.

Rom 16:17-18: "Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem**. Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus utan sin egen buk, och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor."

Ett samgående med Katolska kyrkan skulle kräva att man tvingades överge detta evangelium för att ge plats för allehanda villfarelser, för Katolska kyrkan kommer inte att ge upp något av sitt, det har historien visat så här långt. De steg som tagits mot enhet mellan protestantiska kyrkor och Romersk-katolska kyrkan beror inte på att Katolska kyrkan ändrat sig i lärofrågor utan att de protestantiska kyrkorna lagt sig som vi skall se lite senare.

4. Eld och svavel från Martin Luther

4.1 Scmalkaldiska artiklarna

Jag tycker att det kan vara lite uppfriskande och passande med eld och svavel från *Martin Luther*. Vi bor ju trots allt på luthersk mark. Det här gäller några av de

villfarelser inom Katolska kyrkan som reformatörerna vände sig mot. Det är hämtat från Luthers [Schmalkaldiska artiklar](#), främst den andra artikeln (Schmalkalden är för övrigt en stad i centrala Tyskland).

4.2 Mäsoffret

Vi skall börja med Luthers syn på det katolska mäsoffret, det står så här:

"Mäsoffret i påvedömet är ovillkorligen den största och förskräckligaste styggelse. Ty man har menat, att förrättandet av mäsoffret, även om det utförs av en gudlös usling, skulle kunna frälsa människan från synden både i detta livet och i skärselden, vilket endast Guds Lamm förmår göra såsom Campegius sade i Augsburg, att han hellre ville låta slita sig i stycken än uppgiva mässan. På samma sätt skall ock jag med Guds hjälp hellre låta bränna mig till aska, än jag aktar en mäspräst med dennes verk - han må vara god eller ond - likvärdig med eller högre än min Herre och Frälsare Jesus Kristus. Därför äro och förbliva vi evigt skilda från och motståndare till varandra. De inse tillfullo, att om mässan faller, också hela påvedömet faller. Innan de låter det ske, döda de oss alla, om de blott förmå det. Utöver allt detta har denna drakstjärt, mässan, alstrat mycken styggelse, gift och avgudatjänst av olika slag."

4.3 Skärselden

Så här skrev Luther om skärselden:

"Man har med själamässor och dödsvaka på sjunde och trettionde dagen och årsdagen efter någons bortgång och vidare under veckan efter Mikaelidagen och på Alla själars dag och genom själabad sökt åstadkomma verkningar in i skärselden, så att mässan brukas nära nog endast för de döda, medan Kristus instiftat sakramentet endast för de levande. Därför är skärselden och allt därmed sammanhängande prål och kommersande med gudstjänster att anse som blott djävulens bländverk. Ty detta strider mot, att endast Kristus, men icke människors verk kunna frälsa själarna. Dessutom har Gud icke givit oss något bud eller någon befallning med avseende på de döda. Därför kan man mycket väl lämna allt detta åsido. blott därför att påven ridits av

djävulen, så att han prisar och stadfäster sådant, varigenom människorna hopvis avfallit från Kristus, förlitat sig på sina egna gärningar och blivit avgudadyrkare, vilket är det allra värsta."

4.4 Helgonrelikerna

Nu fortsätter vi med Luthers syn på helgonrelikerna:

"Helgonrelikerna, som givit upphov till så många offentliga lögner och så mycket narrspel med benknotor av hundar och hästar. Redan för sådant bedrägeris skull, varåt djävulen säkert skrattat, borde detta förkastas, även om det eljest hade något gott med sig. Därtill kommer, att det icke har något stöd i Guds ord och att det varken är påbjudet eller tillrätt, utan är alldeles onödigt och onyttigt"

4.5 Helgonen

Om helgondyrkan skrev Luther:

"Åkallandet av helgonen är också ett av de missbruk, som höra den yttersta tiden till. Det utplånar kunskapen om Kristus. Det är varken påbjudet eller tillrätt, och icke finnes det heller något exempel därpå i Skriften. Även om det vore aldrig så värdefullt, vilket det dock icke är, är det tusen gånger bättre att hålla sig till Kristus. Och ehuru änglarna i himmelen bedja för oss – såsom också Kristus själv gör – så följer icke därav, att vi skola anropa och tillbedja änglarna och helgonen och dyrka dem med fastor, högtider, mässor, offer, byggande av kyrkor och altare, inrättande av gudstjänster och andra liknande åtgärder och hålla dem för hjälpare i nöden samt tillskriva dem var och en sin särskilda förmåga att hjälpa i olika livslägen, såsom papisterna göra och lära. Ty detta är avgudereri; en sådan ära tillkommer nämligen Gud allena."

4.6 Kyrkan

Jag skall avsluta svavlet från de Schmalkaldiska artiklarna med vad Luther skrev om kyrkan:

“Vi medgiva icke, att de representera kyrkan eller i sanning äro den. Och vi vilja icke heller lyssna till vad de i kyrkans namn befalla eller förbjuda. Ty ett barn på sju år vet numera, Gud vare lov, vad kyrkan är: hon är nämligen de heliga troende och 'fåren, som höra sin herdes röst'. Ty barnen bedja så: 'Jag tror att det finnes en helig kristen kyrka.' Ty heligheten består icke i kyrkliga skrudar, tonsurer och andra ceremonier, som de utan stöd i den heliga Skrift uppdyktat, utan i Guds ord och den rätta tron.”

5. Avfall till katolicism

5.1 Svenska kyrkan avsäger sig reformationen

Det här var ord och inga visor, och jag är övertygad om att Gud själv låg bakom det mesta av det som Martin Luther stod upp för! Tänk att Luther såg kyrkans villfarelser så allvarliga att han hellre skulle bli bränd på bål än att ge upp sin övertygelse. Det är långt ifrån den fega hållning som vi ser inom dagens ekumeniska arbete. Vi kan ta ett exempel från 1991 då den dåvarande svenske ärkebiskopen Bertil Werkström besökte påven i Rom till minne av den helgonförklarade svenska nunnan Birgitta. Här skall jag först bara flika in en parentes: Bertil Werkström är en högt uppsatt frimurare, vilket kan förklara en del i hans agerande. Hur som helst, han framförde vid detta tillfälle följande hälsning till påven:

"Ögonblicket är nu inne att förklara, att förkastelsedomarna från reformationstiden **inte längre gäller.**"

Det här är ju ett oerhört märkligt uttalande från en ärkebiskop i en **Luthersk** kyrka. För som jag sa tidigare har ju inte katolska kyrkan gett upp några av sina alla villfarelser utan ökat på dem.

5.2 Svenska kyrkoledare i bön inför relikier av Birgitta

Jag skall ta ett exempel till. Du kanske trodde att användandet av *relikier* var något som skedde förr i tiden, då skall du nu få höra hur bruket av dessa likdelar stått i centrum av svensk ekumenik. År 2003 högtidlighölls på Vadstena kloster det 700-åriga minnet av heliga Birgittas födelse. Vid detta tillfälle fick Katolska kyrkans biskop i Sverige, Anders Arborelius, motta en relik från den heliga Birgitta. Vid denna samling fanns även andra kyrkoledare som K-G Hammar, Sten-

Gunnar Hedin och Krister Andersson och man samlades kring heliga Birgitta relikskrin för att förrätta tyst förbön *för kyrkans synliga enhet*. **En likdel från ett romerskt-katolsk helgon fick alltså spela en roll i svensk ekumenik.** Var fanns då den lutherska andan? Den var helt bortblåst! Och vilket bevis på klenk andligt ledarskap i våra svenska kyrkor det här var! Men vilken triumf detta blev för Katolska kyrkan! Särskilt med tanke på att ett av Birgittas huvudbudskap var att alla kyrkor skulle böja sig för påven. Om Birgitta måste jag även säga det här, att hon fick sina uppenbarelser från avlidna människor, bl.a. via sin avlidna man. Det gör att man måste kalla henne för **ett spiritistiskt medium** istället för ett helgon. Eftersom Bibeln strängt förbjuder all kontakt med avlidna kan man inte säga annat än att Birgittas uppenbarelser måste ha kommit från någon annan än Gud, vem är lätt att gissa. Birgittas relikskrin ser du nedan.

Det finns mycket märkliga ting Birgittas uppenbarelser. Bl.a. säger hon många gånger "negrer" i sina texter när hon talar om varelser som utför onda gärningar. Hon kallar sig själv för "Kristi brud" (känner du igen den villfarelsen?) och de som inte gillar påven är fyllda av djävulen m.m. Läs hennes uppenbarelser med öppna ögon om du läser dem! De innehåller inget från Gud, den saken är helt klar!

Man kan verkligen fråga sig vad det är som gjort att man nu lägger undan både trons sköld och Andens svärd i den protestantiska kyrkan? Svaret är ganska uppenbart, vi ser nu början till det stora avfall som Bibeln förutsagt. David Hedgård skrev ju att **liberalisering och villfarelse är en nödvändig grund för ekumenik**, och vi kan idag se att även han hade helt rätt i denna profetiska insikt.

6. Maria-uppenbarelser

Nu skall jag nämna något om de här Maria-uppenbarelserna som jag nämnde tidigare. Känner du till alla de synliga uppenbarelser av jungfru Maria som har ägt rum på senare tid och som fortfarande äger rum? Det är tydligen så att Maria, i form av en ljusgestalt, har visat sig på 100-tals platser i den katolska världen och meddelat olika budskap. Andra personer säger sig ha fått direkta budskap från Maria, men då utan att ha sett henne. På andra platser har skett mystiska mirakler där Maria-statyer gråter tårar och Maria-målningar faller ut smörjelseolja. Folk upplever helande, mirakler sker och man ser olika former av tecken. Om det här bara skedde i en liten omfattning och bland en liten skara människor skulle det inte vara värt att nämna. Men det är istället så att människor samlas i 100.000-tal för att få höra vad Maria meddelat till mänskligheten. Folk vallfärdar i miljontal varje år till platser där Maria sägs ha uppenbarat sig för att få del av hennes välsignelser och budskap. Lutherska präster konverterar till katolicismen på grund av dessa uppenbarelser. Och till och med en del pingstvännen går samma väg. Det här har växt till en världsvid rörelse som ibland går under namnet *The Marian Movement*, alltså *Maria-rörelsen*.

Vem är då denna ljusgestalt som utger sig för att vara jungfru Maria? Och vad är hennes budskap? Jo, hon kallar sig själv för *Himmelens drottning*, *Alla länders moder* eller *Nattvardens moder*. Hon har sagt att hon är *dörren in till Gud* och hon har kallat sig för Jesu *med-frälsare*. Maria-gestalten uppmanar katolikerna att resa statyer och att bygga helgedomar till hennes ära där man skall kunna dyrka henne. Människor kryper sina knän blodiga runt Maria-statyerna för att blidka henne. Man försöker bättra på sin frälsning med allehanda religiösa ritualer och goda gärningar. Det klara, enkla evangeliet till evig frälsning som Gud ger gratis till den som önskar, blir i dessa sammanhang allt dunklare. Man säljer sitt eviga liv för en tallrik grumlig andlig soppa. Och ljusgestaltens huvudbudskap är detta: **enhet och fred på jorden**. Enhet och fred! Här har vi alltså en ljusgestalt som kommer med olika budskap som ligger helt i strid med Bibeln och som vill leda människorna till enhet! Tycker du det låter suspekt? Bibeln varnar oss för att Satan skall komma förklädd till en ljusets ängel, och precis så är det här. Genom under och mirakler förförs folken till en enhet där lydningen till Gud och hans Ord är lämnad utanför. **Detta är ett välorganiserat avfall** som leder rakt i armarna på Antikrist. Och detta sker med påvens välsignelse.

I stort sett har Katolska kyrkans ledare tagit dessa uppenbarelser till sig. Den förre påven, Johannes Paulus II, har erkänt och välsignat den här typen av uppenbarelser och de budskap som denna ljusgestalt kommit med. Han har själv vallfärdat till flera av de platser där uppenbarelser skett. Detta kanske inte är så märkligt med tanke på att man kallar Johannes Paulus för *Marias påve*. Kardinaler

och präster är också med på tåget. Påverkade då dessa uppenbarelser den förre påven att sträva mot en global enhet? Jo, och han gick t.o.m. längre än vad man skulle gissat. Minns du att Johannes Paulus II år 1986 kallade till sig 150 andliga ledare **från andra religioner** till gemensam bön för freden? Bilden nedan är från det mötet.

Under en heldag i Assisi fastade, bad och vandrade man tillsammans. Där fanns shamaner, trollkarlar, buddhister, hinduer, muslimer mfl från alla möjliga olika religioner, dvs företrädare för sådana läror som Bibeln kallar *onda andars läror*. Tror du Bibelns Gud var med i detta? Jag tror inte det. Gud vill först och främst se lydnad till sitt Ord: "lydnad vill jag se och inte offer" står det i Bibeln. Samlingar som den i Assisi 1986 har sedan upprepats på olika platser varje år. Mötet 1986 har varit mönsterbildande i det inter-religiösa arbete som framför allt Katolska kyrkan driver. Så här ser vi ett arbete för enhet och ekumenik, drivet av Katolska kyrkan, som till och med omfattar alla andra religioner, helt i linje med vad Maria-gestalten vill och helt i linje med vad Guds motståndare vill.

Är det då bra med ekumenik tillsammans med Romersk-katolska kyrkan som idag verkar vara än mer villfaren än för 500 år sedan? Jag hoppas du nu själv kan känna att det är ytterst tveksamt. Att det sedan finns äkta trossyskon inom Katolska kyrkan gör inte att vi kan acceptera Katolska kyrkans läror och ritual, men vi kan be för och vägleda dessa syskon i Sanningen.

7. Interreligiös ekumenik och Sveriges kristna råd

Som jag nu nämnt så handlar ekumenik idag inte endast om samarbete mellan olika s.k. kristna kyrkor, det handlar nu även om samarbete över gränserna med andra religioner. I Sverige samordnas det ekumeniska arbetet genom *Sveriges Kristna Råd*. Vart deras arbete vill leda kristenheten framkommer tydlig i den skrift man gav ut i år och som heter *Kan vi be tillsammans? - ett ekumeniskt studiematerial om bön i mångreligiös kontext*. Denna skrift handlar om interreligiös bön, alltså **bön tillsammans med religionsutövare från andra religioner än den kristna**. Den här skriften har sammanställts av den katolska

dominikan-nunnan Katrin Åmell, som också är direktor för ekumenisk teologi vid Sveriges Kristna Råd. Jag skall ta några citat från den här skriften som tydligt visar att det är dags att sluta ge vårt stöd till Sveriges Kristna Råd:

"I andra religioner finns andra vägvisare. Interreligiös bön skall om möjligt befrämja ett ömsesidigt vittnesbörd, så att **det genuina** (?) och unika i varje religiös tradition kan upptäckas. På så vis kan vi lära av varandra, förstå vad som är gott, rent och sant, samt därigenom **lära känna Gud bättre** (?) och älska honom mer."

Här säger alltså Sveriges Kristna Råd att vi kristna kan lära känna Gud bättre om vi tar till oss vittnesbörd och erfarenheter ifrån andra religioner. Men vad säger Bibeln om det här? Vi kan titta i första Korintierbrevet i NT, kapitel 10, verserna 20-22:

"vad hedningarna offrar, **det offrar de åt onda andar** och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha någon gemenskap med de onda andarna. Ni kan inte dricka både Herrens bägare och onda andars bägare. Ni kan inte ha del både i Herrens bord och i onda andars bord. Eller vill vi utmana Herren? Är vi starkare än han?"

Bön i andra religioner är bön till onda andar enligt Bibeln. Vi har alltså inget att hämta hos de andra religionerna. Vi skall i stället arbeta för att **vinna folk i andra religioner** till den kristna tron och frälsningen hos Jesus Kristus, och sedan döpa dem och undervisa dem i Bibelordet, precis som Jesus sa i missionsbefallningen. **Det** är vårt uppdrag. Det är detta som sanna missionärer levt och dött för.

I skriften från Sveriges Kristna Råd sägs att vi "inte skall söka i Bibeln efter enskilda Bibelord för att bevisa det ena eller det andra". "Teologi skall skapas utifrån människors erfarenheter", säger man. Men det är ju fullständig villfarelse. Hur skulle teologin se ut om den skulle baseras på 6 miljarder människors olika erfarenheter?! Vi som kristna måste söka efter Guds vilja i Bibeln, det är där den är uppenbarad, det är den enda källan. Jag skall ta några citat ytterligare från Sveriges Kristna Råds skrift:

"vi säger inte att alla icke-kristna måste omvända sig och bli kristna för att bli frälsta..."

... Fastän det bara finns en Gud, har människor olika uppfattningar om

Honom. Eftersom vi människor är olika, är det i princip inget fel med att man har en mångfald uppfattningar om den Helige...

Religionerna är gudomliga institutioner för skapelsens välbefinnande och fortbestånd...

Religionerna skänker glans åt skapelsen...

Därför har kristna ett ansvar att samla representanter för andra religioner till bön för att tillsammans lovprisa Skaparen. Detta kommer att ha **en enande inverkan** på människorna och även **ena dem** med skapelsen."

Jag ser ett tydligt huvudbudskap i denna skrift från Sveriges Kristna Råd, det är att Gud är alla religioners gud. Det enda som behövs för att upprätta kontakt med Gud, är att närma sig Honom och att be till honom, gärna via invärtes kontemplativ bön utan ord enligt **österländsk** modell. På så sätt kan folk från alla religioner förenas som Guds barn, enligt denna skrift. Jesus nämns knappast alls. Konsekvensen blir att hela evangeliet spolas bort, och helt följdriktigt nämns inte behovet av omvändelse och pånyttfödelse en enda gång i denna skrift. Tänk vilken nonchalans man visar Bibelns budskap och Kristi kors. Tänk vilket nonchalans man visar alla missionärer som offrat livet för att göra folk till Jesu lärjungar genom omvändelse och dop. Den här nya teologin verkar vara en klart utstakad färdriktning inom stora delar av svensk kristenhet. Och jag måste då fråga dig som lyssnar, är du med på den vägen? Accepterar du det som många av våra kristna ledare håller på med? Jag tycker det hög tid att vi höjer våra röster och protesterar och drar oss ur sammanhang som drar åt det här hållet.

Nu har jag delat en del både tankar och fakta med dig som jag tycker klagör varför jag ser det som helt omöjligt med enhet och ekumenik mellan många av kyrkorna i världen. En Andens enhet mellan Jesu sanna lärjungar, den är fullt möjlig och existerar redan idag över kyrkogränserna eftersom Jesu lärjungar finns lite varstans. Men en yttre enhet är inte möjlig med alla de villfarelser som finns i många kyrkor. Och Bibeln ger oss inte heller något löfte om att läget kommer att förbättras. Vi går mot ett allt större avfall enligt Bibeln, och det kommer att bli allt glesare mellan Jesu sanna lärjungar och ett allt hårdare klimat för denna Guds lilla barnaskara.

8. Fyra vägar för avfallets ekumenik

Nu skall jag avsluta det här programmet med någon slags analys av det jag sett i min spaning. När jag lägger ihop ett och ett så framträder ett otäckt mönster bland många av dem som strävar efter enhet och ekumenik. Jag ser en avfallets

ekumenik på fyra fronter, och det är inte otroligt att dessa kommer att stråla samman vad tiden lider, det är ju vad Bibeln förutsäger om det stora avfallet.

1. Uppenbarelser från "himlen"

Avfallets ekumenik växer fram i traditioner och sammanhang där man helt okritiskt tagit till sig budskap om global enhet och fred och som har meddelats via syner, röster eller av suspekta ljusgestalter. Budbärarna har ofta varit vad man i dessa kretsar kallar Maria, helgon (dvs avlidna personer) eller gestalter som kallar sig Jesus. Man låter sig alltså styras av budskap som förmedlats via sådana kanaler som Bibeln strängt förbjuder, och budskapet ligger vanligen helt i strid med Bibeln. Jesus varnade också för att många skall komma i hans namn för att försöka förleda oss. Jag ser en framväxande enhet och ekumenik i dessa sammanhang som byggs på en falsk grund istället för på evangeliet. Det som förenar är upplevelsen av att vara utvald, det exklusiva i att få del av dessa budskap. Evangeliets budskap omvändelse, nåd och pånyttfödelse är som bortblåst i dessa sammanhang. Man går inte korsets väg så som Gud stakat ut den.

2. Nyandlighet och mystik

Jag ser att avfallets ekumenik växer fram bland dem som sysslar med andliga metoder för att vända sig inåt, för att söka Gud i sitt inre enligt österländsk modell. Det handlar om kontemplativ bön och meditation, metoder som är helt främmande för Bibeln och som bevisligen leder till synkretism, dvs religionssammanblandning. När dessa människor kommer tillbaka ut från sitt inre har de allt oftare blivit inspirerade till interreligiöst samarbete, dvs ekumenik över religionsgränserna och en strävan efter global enhet. Jag ser hur dessa människors teologi och personlighet förändras på ett förrädiskt smygande sätt. Här växer fram en enhet och ekumenik som bygger på upplevelser av att ha fått skåda in i något mycket djupare än vad "de utomstående" kan förstå, upplevelser av att ha mött det gudomliga i sitt inre. Man bygger en enhet där omvändelse och pånyttfödelse inte är nödvändigt eftersom man tror sig få kontakt med det gudomliga ändå. Allt det här ligger i strid med Bibelns budskap. Det tangerar ursynen i Edens lustgård om *att bli såsom Gud*, och man struntar i det fulla evangeliet. Effekterna av inåtvänd bön, att söka Gud i sitt inre, är omsorgsfullt undersökta av en man som heter *Ray Yungen*, och han skriver om detta i sin bok med titeln *A Time for Departing*.

3. Tecken och under

Avfallets ekumenik växer fram i de sammanhang där man låter sig ledas av fascinationen för tecken och under och andliga upplevelser. Här växer det fram

en enhet och ekumenik över helt oväntade gränser grundad enbart på att man har fått uppleva samma saker. Man lägger lydnaden till Bibeln åt sidan och säger att om sådana mäktiga manifestationer och under sker så måste Gud vara närvarande. Jag ser hur man här struntar i alla Jesu varningar om att motorn i det stora avfallet i ändens tid skall vara just tecken och under. I berusningen över det man får vara med om springer man förbi omvändelsen och korset. Och kritiker anses oandliga och sända av satan.

4. Intellectuell elit

Jag ser hur avfallets ekumenik växer fram hos en intellektuell elit. Här har man förblindats av sin egen förträfflighet, uppbyggd av akademiska titlar och meriter eller samtyckande med kända tänkare. Här skapar författare och teologer nya versioner av evangelium, där behovet av omvändelse och pånyttfödelse fördunklas och frälsning kommer allt mer att handla om att ha rätt *tankar* om oss själva och Gud. Den andliga världskartan ritas om och religionsgränserna suddas ut. Och jag ser hur enhet och ekumenik i dessa sammanhang byggs på människans antagna förmåga. Bibelns budskap anses här många gånger som banalt och barnsligt. Nyproducerad litteratur är viktigare och mer seriös.

9. Sammanfattning

Sammanfattar jag nu dessa fyra punkter så kan jag säga att det gemensamma mönstret är att evangeliet korrumpas och behovet av **omvändelse och pånyttfödelse lämnas åt sidan**. Här uppstår också **en nitisk strävan efter enhet och ekumenik** som inte är i linje med Jesu befallningar, och som ju också är märklig i sig. Den liknar mer det enhetsbyggande som vi kan läsa om i Bibelns berättelse om byggandet av Babels torn. Det byggandet var ett uppror mot Gud och hans vilja. Människorna drevs av en slags längtan av självtillräcklighet och självförgudning, påhejade av ockulta krafter.

Men nu ser vi ett nytt Babels torn-projekt, och det handlar denna gång om **global enhet**. Alla religioner, alla sekter, all avfällig kristendom, all politik kommer att bli ett, men i en enhet utan evangeliet och utan pånyttfödda människor! Detta blir återigen en enhet där Gud lämnas utanför. Detta möjliggör att Antikrist kan komma in på scenen och sätta sig själv på tronen i Guds ställe. I denna enhetens berusning har mänskligheten blivit så blind att man i endräkt kommer att tillbe Antikrist som Kristus, dvs Satans representant, precis så som det står i Uppenbarelsebokens kapitel 13 och vers 8, den text som jag inledde med.

"Alla jordens invånare kommer att tillbe det, alla som inte har sitt namn skrivet i livets bok som tillhör Lammet som är slaktat från världens grundläggning."

Men mitt i detta avfall kommer det att stå klart vilka det är som sagt NEJ till Antikrists evangelium och istället böjt sig inför Guds evangelium. Det är de som kommit via omvändelse från sina synder och förlåtelse vid foten av Jesu kors. Det är de som genom detta fått uppleva pånyttfödelsens under. Det är de som har fått sitt namn skrivet i Livets bok och som Gud skall föra till det eviga livet. Det är de som är Guds barn och Jesu **sanna** lärjungar. Ett Guds barn har överlämnat **allt** till Pappa och litar på hans ord och storhet istället för på sin egen förmåga. En Jesu lärjunge har kapitulerat inför Gud i allt.

För en Jesu lärjunge går lydnaden till Guds Ord före allt annat. Lydnaden mot Guds Ord går före fascinationen för mirakler, under och tecken och andliga manifestationer. Lydnaden går före uppenbarelser och syner. Lydnaden till Guds Ord går också före all strävan mot enhet och ekumenik. Lydnaden till Guds Ord innebär också kärlek till alla människor och lydnaden inväntar den som hamnat på efterkälken. Men lydnaden vänder sig samtidigt bort från dem som predikar ett korruperat evangelium. Nu kommer inte alla dessa goda sidor hos Jesu lärjungar på en gång, men det är lärjungens vilja och mål, medveten om att det är Gud som gör jobbet.

Till sist, det finns en enhet som är från Gud, en Andens enhet. Den enheten kommer automatiskt, som ett resultat av Guds Andes verk där det finns en överlåtelse och lydnad till Gud, hans Ord och Jesus Kristus. Jesus befallde inte oss att jobba med enhet, han bad till Fadern om den, och **det** är garantin för den sanna enheten. Allt detta måste tas emot som ett barn, för så vill Gud att vår relation skall vara till honom, redan nu och i all evighet. Det är detta han vill leda oss in i. Ta emot det om du vill bli ett barn i hans eviga rike. Det är helt gratis, bara du kapitulerar inför Kristi kors. Du kommer inte att bli omtyckt av världen, du kommer inte att få massor av vänner, för Guds barnaskara kommer att vara en liten skälvande skara i ändens tid, men det är den skaran som kommer att bli bärgad till evigt liv!

/Lennart

←- [Del 2](#) - Kristen enhet och ekumenik - [Del 4](#) ->